

לענין רע וור בחשבון הזה. אנחנו משיבים ומודיעים לשואל הענין הזה
 כאשר הוא אמת כי אין אדם רשאי לדון בחשבון גמטריאות ולהוציא
 מהן ענין עלה בדעתו אבל קבלה ביד רבותינו חכמי התלמוד הקדושים
 ז"ל כי נמסרו למשה בסיני גימטריאות ידועות להיות זכר ואות לענין
 הנאמר על פה עם שאר התורה שבעל פה בענין אגדה ומהן באסור
 והתר כמו שאמרו סתם נזירות שלשים יום דכת' יהיה והענין הזה
 בענין הגזרה שוה שהרבה גופי תורה תלוין בה והוא ענין שיכול אדם
 להוציא ממנו דברים רעים וסותרים עקרי התורה אלא שאמרו בה אין
 אדם דן גזרה שוה מעצמו והנה היא לקיים ולא לסתור וכן היה סוד
 הגלות הנרמז בתיבת ונושנתם אצלנו מסורת וקבלה שבאותה פרשה
 נרמזת גימטריא בחשבון הגלות ולא נודעה עד שבאה הגזרה ההיא
 ונתגלה סודה וכן מן הדומה גאלתנו העתידה נרמזת שם בפרשה
 מתחלת ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת עד סוף ההבטחה ההיא
 ואמנם הענין מורה שאיננו על גאלת בבל כי לא היה באחרית הימים
 רק קרוב לגלותם וגם כי ההבטחה הזאת לכל ישראל נאמרה לא
 לחמישית והנה לא שבו בגאלה השניה רק מקצת שבט יהודה ובנימין
 עם מה שיש בהם מן הפסולת והסלית נקיה נשארה בבבל וכן אצלי אע"פ
 שתיבת ונושנתם חשבון הגלות הראשון ענין והפיץ ה' אתכם בעמים
 אינו רק על גלותנו זאת שאנחנו בו מפורדים בעמים ובגוים אבל אמר
 הכתוב כי כאשר נגיע אל ונושנתם נאבד מעל הארץ ועוד יפיץ השם
 אותנו בעמים ונשארו מתי מספר בכל גוי וגוי אע"פ שכללנו רבים
 עד שנשוב באחרית הימים אל ה' אלהינו, ושב משה רבנו ע"ה לבאר
 פעם שנית כענין הזה ואמר בפרשה אחרת לשון יותר נוטה אל צד
 העתיד והבא בלא תנאי אמר והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
 הברכה והקללה והשבות אל לבבך בכל הגוים והבטיח כי אם יהיה
 נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ואמר ומל
 ה' אלהיך את לבבך. כלומר מאחר שהסכמת בלבך ושבת עד ה' אלהיך
 גם הוא יעזור אותך ויסמוך אותך כענין והסירותי את לב האבן מבשרכם
 ונתתי לכם לב בשר וכל הפרשה מורה כי היא על הגאלה העתידה
 ואפילו למתקש שלא ירצה להודות שהיא נבואת עתיד רק תנאי
 מתנאי התורה מכל מקום הנה גאלתנו בידינו בשובנו אל ה' לא אבדנו
 אותה ברוב פשעינו ולא עבר ומנה בארץ ימי מרדנו כי הנה משה
 אדונו ע"ה מזהיר אותנו בכל מיני התראה ואזהרה המפחידנו בכל